

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘေသာနှင့် ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း

NEW APPROACH TO BUDDHA DESANA

ဗုဒ္ဓဘေသာကို စနစ်သစ်နည်းဖြင့် လေ့လာခြင်း

စာစဉ်(၁၈)

ရူပိဓကော်၊ နာမိဓကော်နှင့် သာဝ

၂၀၁၀ - ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂ - ရက်
အကြိမ်(၃၀)မြောက်၊ ဗုဒ္ဓဘေသာသင်တန်း
ရှင်သာမဏေဝိမာန်၊ အာဇာနည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်
ဟောကြားသောတရားတော်

ဦးဌေးအောင်

(မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)

ပဓာနနာယက၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘေသာနှင့် ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း
တွဲဖက်ဌာနမှူး (ငြိမ်း)၊ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသန့တက္ကသိုလ်၊ မန္တလေး

ဗုဒ္ဓဒေသနာကို စနစ်သစ်ပြင်လေ့လာခြင်း

စာစဉ် - ၁၈

ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်နှင့် ၁၁၀

၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂ ရက်
ရန်ကုန်မြို့၊ အာဇာနည်လမ်း၊ ရှင်သာမဏေဝိမာန်တွင်
အကြိမ်(၃၀)မြောက် ဗုဒ္ဓဒေသနာသင်တန်း၌ ဟောသောတရား။

ဦးဌေးအောင်

(မဟာသဒ္ဓမ္မဏေတိကဓဇ)

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့်ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအသင်း
တွဲဖက်ဌာနမှူး၊ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(မန္တလေး)

ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ်နှင့် ဘဝ

အခု သင်ယူနေတဲ့ ပညာ၊ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသော ပညာ။ အဲဒီပညာကို ဒေသနာမယပညာ ခေါ်တယ်။ ဒေသနာမယပညာ - ဘုရားရှင်ရဲ့ ဒေသနာတော်။

ဤဒေသနာမယပညာကြီး ကျယ်ဝန်းတယ်။ ကျယ်ဝန်းသော်လည်းပဲ သိနိုင်လောက်တဲ့အကြောင်းအရာ၊ သိသင့်သိထိုက်တဲ့ အကြောင်းအရာကို အခုလေ့လာပါတယ်။ အဲဒီမှာ အဓိကအချက်က ဘဝအကြောင်းကို သိဖို့၊ နားလည်ဖို့၊ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာ၏အကြောင်းကို သိဖို့၊ နားလည်ဖို့ပါ။

ဘဝအကြောင်းဟာ သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံး၏ ဘဝ။ စဉ်ဆက်မပြတ် ဘဝခရီးတွေ သွားနေရတဲ့ သက်ရှိသတ္တဝါတိုင်း၏ သံသရာ။ အဲဒါက တစ်ပိုင်း။ ပြီးတော့မှ မိမိ၏ဘဝ၊ မိမိမှာ ရှိတဲ့ဘဝ။ အဲဒီတော့ မိမိဘဝဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိပါတယ်။ နောက်တစ်ဆင့်က မိမိ၏သံသရာ။ ဘာသံသရာတုန်း၊ မိမိ၏ သံသရာ။ အဲဒါကို သေသေချာချာ သဘောပေါက်ရမယ်။ မိမိ၏ဘဝရှိသလို မိမိ၏သံသရာ။ အဲဒီသံသရာ၏အကြောင်း၊ ဘဝ၏အကြောင်း အခြေခံကျကျသိအောင်၊ နားလည်အောင် ဒီပညာများကို သင်ယူတာ။ ဒီသင်ယူတဲ့ ပညာများဟာ ဒေသနာတော်က လာတာပါ။ ဒေသနာမယပညာ။

ဒေသနာမယပညာထဲက ဘဝအကြောင်း၊ သံသရာအကြောင်း၊ ပြီးတော့မှ မိမိ၏ဘဝအကြောင်း၊ မိမိ၏သံသရာအကြောင်းကို သိအောင်၊

နားလည်အောင် ပညာအဖြစ်နှင့် သင်ယူရပါတယ်။

မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မွေးလာကတည်းက ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တယ်။ အမိ၊ အဖ၊ ဆရာသမားများ ဆိုဆုံးမလို့ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ကြားဖူးနားဝနဲ့ ဘဝခရီးကို ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်နဲ့ လျှောက်ခဲ့တာ။ လျှောက်ခဲ့သော်ငြား လည်းပဲ အခုသုံးတဲ့စကားကို နားမလည်ပါ။ နားလည်အောင် စဉ်းစားပါ။ အခု သင်ပေးတာသည် ဘဝအကြောင်း၊ ပြီးတော့ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာအကြောင်း၊ နောက်တစ်ဆင့် မိမိဘဝအကြောင်း၊ ပြီးတော့ မိမိ သံသရာအကြောင်း သင်ယူရပါတယ်။ ပညာအဖြစ်နဲ့ သင်ယူရတယ်။

ဒီစကားလုံးများသည် မိမိတို့ ကြီးပွားလာသော ဘဝခရီးမှာ မိမိတို့ရဲ့ဘာသာတရားက ဒီလိုလုံးစေ့ပတ်စေ့ မိမိသိသင့်သိထိုက်တဲ့ အကြောင်းအရာကို ဖော်ပြမထားတော့ ဒီဒေသနာဟာ ဘာတွေသင်ပေးတယ်လို့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား တိတိကျကျ သိမှု၊ နားလည်မှုမရှိဘူး။ အခုပေးနေတဲ့ သင်တန်းက ဘုရားရှင်သင်ကြားပေးသော ဒေသနာတွင်ပါတဲ့ ပညာများကို တိတိကျကျ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိအောင်၊ နားလည်အောင် သင်ယူရတဲ့ သင်တန်းပါ။

သင်ယူရတော့ စကားလုံးနဲ့ သင်ရတာ။ အဲဒီ သုံးနှုန်းတဲ့ မြန်မာစကားလုံးသည် ပညာကိုဖော်ပြသော စကား။ အဲဒီမှာ သိရမယ့်အချက်က နေ့တိုင်း အရပ်သူအရပ်သားအဖြစ်နဲ့ မိမိတို့ရဲ့ စားဝတ်နေရေးကိစ္စကို ပြောနေတာလည်း စကားပဲ။ အခု ဘဝနှင့်သံသရာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောနေတာလည်း စကားပဲ။ သို့သော် စကားချင်းမတူပါ။ ဘာကွာသွားတာတုန်း။ ပညာရပ်ကို ထုတ်ဖော်သော စကားလုံး။ ဒီ စကားလုံး တစ်လုံးတိုင်း

တစ်လုံးတိုင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို တိတိကျကျ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိနားလည် ထားမှ ဒီပညာကို သဘောပေါက်မှာ။ အဲဒါကို သိရမယ်။

ပညာဆိုတဲ့ စကားကိုပြောတော့ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဘဝခရီး လျှောက်ခဲ့ရာမှ ပညာအမျိုးမျိုး၊ အတတ်အမျိုးမျိုးကို သင်ယူခဲ့ပြီးပြီ။ အဲဒီသင်ယူလာခဲ့တဲ့ ပညာတွေ၊ အတတ်တွေနှင့် အခုသင်ယူနေတဲ့ အတတ် ပညာနှစ်ခု မတူခြားနားတာကို သိရမယ်။ ဆရာဝန်က ဆေးပညာတွေ သင်တယ်။ အင်ဂျင်နီယာက အင်ဂျင်နီယာပညာတွေ သင်တယ်။ ဥပဒေ ဆရာက ဥပဒေပညာတွေ သင်တယ်။ အဲဒီပညာတွေဟာ မိမိတို့ ဘဝ ခရီးမှာ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပြုနိုင်ဖို့အတွက် သင်ပေးတာ။ အဲဒီ ပညာတွေထဲမှာ အခုပြောနေတဲ့ ဘဝအကြောင်းဆိုတာကို သင်ကြား ပေးတာ မပါပါ။ ဒါကို ကွဲကွဲပြားပြား သိရမယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သင်လာ တဲ့ ပညာတွေဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်တတ်ထားတာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီပညာထဲမှာ ဘဝအကြောင်း သင်ပေးတဲ့ပညာ မပါပါ။ ဒီနှစ်ခု ပိုင်းပိုင်း ခြားခြား သိရမယ်။ ပို၍ထူးတာက အဲဒီဘဝဆိုတာ တစ်ခုထဲ မဟုတ်ဘူး။ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာ။ အဲဒီသံသရာရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းပဲ သိ အောင်၊ နားလည်အောင် ပညာရပ်အဖြစ်နဲ့ ဒီဒေသနာက သင်ပေးပါ တယ်။

ဒီအကြောင်းအရာတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီစကားလုံးတွေ ဘဝအကြောင်း၊ သံသရာအကြောင်း၊ ဘဝဆိုတာ၊ သံသရာဆိုတာတွေ ကြားဖူးနေသော်ငြားလည်းပဲ ပညာရပ်တစ်ခုအနေနဲ့ ဘဝ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပညာအဖြစ်နဲ့ သိအောင်၊ နားလည်အောင် လေ့လာ

ဖို့ လိုပါတယ်။ သံသရာဆိုတာကိုလည်း ပညာအဖြစ်နဲ့ သိအောင်၊ နားလည်အောင် လေ့လာရတယ်။ အဲဒီလိုမှ သင်ဖူး၊ ကြားဖူးမရှိလျှင် စကားလုံးကိုပဲ ကြားဖူးတာ။ အဓိပ္ပာယ်ကို မသိဘူး။ အခု ဒီသင်တန်းက စနစ်သစ်။ စနစ်သစ်က အခုပြောနေတဲ့ ဘဝ၏အဓိပ္ပာယ်၊ သံသရာ၏အဓိပ္ပာယ်များကို မိမိတို့နေ့စဉ်သုံးစွဲနေသော စကားများ၊ မိမိတို့ လေ့လာသင်ကြားထားသော ပညာများနှင့်နှိုင်းယှဉ်၍ မိမိတတ်ကျွမ်းထားသော အသိပညာများနှင့် ဒေသနာပါ ပညာများကိုဆက်စပ်၍ မိမိ၏အသိပညာများ၊ ဉာဏ်ပညာများကို ပွင့်လင်းလာအောင် သင်ပေးတဲ့ပညာပါ။

ဒီပညာများကို သင်ယူရခြင်း မရှိသောကြောင့် မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိကိုယ်တိုင် သိတယ်၊ နားလည်တယ်လို့ ထင်နေပေမယ့်လို့ တိတိကျကျ၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မသိရဘူး။ အခု ဒေသနာမှာပါသော ဓမ္မသဘာဝများကို တိတိကျကျ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိအောင်၊ နားလည်အောင် စနစ်သစ်နှင့် သင်ကြားပေးပါတယ်။ အဲဒါကိုနားလည်မှ ဒီသင်နေတဲ့သင်တန်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုသိပါမယ်။

အခု ကြားခြင်းအကြောင်း၊ ကြားကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခြင်းအကြောင်း၊ ကြားသိစိတ်အကြောင်း၊ ဒါလေးတွေကို အခြေခံအားဖြင့် သိသင့်သိထိုက်တာကို သင်ပေးပါတယ်။ ဒီကြားသောစွမ်းအား၊ ကြားသိအား၊ ကြားတာကို သိတဲ့အား၊ ကြားတာကို သိတဲ့စွမ်းအား၊ ကြားတယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စက ရုပ်ဓာတ်တို့ အလုပ်လုပ်တာ။ အသံလှိုင်းတို့ နားကိုရိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် ကြားခြင်းဖြစ်တယ်။ အသံလှိုင်းသည် ရုပ်စွမ်းအား။ Mechanical energy. Sound Wave. အဲဒီမှာ နားဆိုတာ နားအကြည်ရုပ်။

ပါဠိလိုခေါ်တော့ သောတပသာဒ။ သူက အသံကိုဖမ်းတဲ့စက်။ အဲဒီ ကိရိယာ အလုပ်လုပ်ပေးလိုက်လို့ သိတယ်ဆိုတဲ့ နာမ်စွမ်းအား ထွက်တာ။ သိတယ်ဆိုတဲ့ နာမ်စွမ်းအားက ကြားသောအသံမှာပါသည့် စကားလုံးများကို သိတာပါ။

အဲဒီမှာ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိရမှာက သိခြင်းသဘောက တစ်မျိုး၊ အသံနဲ့ စကားလုံးက တစ်မျိုး။ အသံနဲ့ စကားလုံးက ရုပ်တရား။ သိခြင်းက နာမ်တရား။ အဲဒီလို ပိုင်းပိုင်းခြားခြားမှ မသိလျှင် ရုပ်နာမ်ကွဲတယ်-ရုပ် နာမ်ကွဲတယ်လို့ ပါးစပ်က ပြောနေပေမယ့်လို့ ဘာမှ ကွဲကွဲပြားပြား ဉာဏ် နှင့်ထိုးထွင်း၍ မဆင်ခြင်နိုင်ဘူး။ အရေးကြီးတဲ့အချက်က မိမိကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်ကိုသုံး၍ ထိုးထိုးထွင်းထွင်း ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့ ဒီပညာကို သင်တာပါ။ ဘာပညာတုန်း၊ ဗုဒ္ဓဒေသနာ။ ဗုဒ္ဓဒေသနာက ဘာကို ပြောနေတာတုန်း၊ သဘာဝ ပညာ။ သဘာဝပညာကို ဘာလို့သင်နေတာတုန်း၊ မိမိ၏ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ပိုင်းပိုင်းခြားခြား စိစစ်တတ်၊ ဝေဖန်တတ်တောင် ဒီပညာများကို သင်ယူရပါတယ်။ အခု ကြားကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ အထိုက်အသင့် သိသွားပြီ။ ကြားကိစ္စနှင့်ယှဉ်၍ ဖြစ်ပေါ်နေတာသည် မြင်သိစိတ်။ မြင်သိစိတ်ဆိုတဲ့ဟာကို သုံးတော့ မြင်ကိစ္စ။ စကားနှစ်လုံးမှာ မြင်သိစိတ်က မြင်သိစိတ်ပဲ။ မြင်ကိစ္စက မြင်ကိစ္စ။ စကားတစ်လုံးနဲ့တစ်လုံး မတူဘူး။ ကွဲပြားခြားနားတာကိုလည်းပဲ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ မှတ်ပါ။ အဲဒီလိုမှ မမှတ်လျှင် လုံးလုံး-လုံးလုံးနဲ့ ဘာပြောလို့ပြောနေမှန်း မသိဘူး။ ဘာမှတ်ခိုင်းလို့မှတ်ခိုင်းနေမှန်း မသိဘူး။ ပညာဆိုတာဟာ အဲဒါကို ပြောတာပါ။ အခုခေတ် ပညာရှင်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ မိမိတို့သင်ထားတဲ့ ပညာတွေဟာ

သိပ္ပံပညာတွေ။ Scientific Education ခေါ်တဲ့ပညာရပ်တွေ အမျိုးမျိုး သင်တယ်။ သင်တော့ မြန်မာလိုလည်း သင်တယ်။ အင်္ဂလိပ်လိုလည်း သင်တယ်။ သင်တဲ့အခါ အဲဒီ ဆေးပညာတွေ၊ အင်ဂျင်နီယာပညာတွေ၊ လောကဓာတ်ပညာတွေ သင်တဲ့အခါ ဒီအင်္ဂလိပ်စာဟာ နေ့စဉ်ပြောနေတဲ့ အင်္ဂလိပ်စာနှင့် သိပ္ပံပညာက တတ်အောင်သင်ပေးတဲ့ အင်္ဂလိပ်စကားလုံး ကွာခြားပါတယ်။ အဲဒီ ကွာခြားတယ်ဆိုတာ စကားလုံး တစ်လုံးတိုင်း တစ်လုံးတိုင်းမှာ သိပ္ပံပညာများက တိကျစွာပိုင်းခြားပေး၍ ဉာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်တတ်အောင် သင်ပေးတယ်။ ဒီတော့ စကားလုံးကိုယ်တိုင်က တိကျသောအဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ပြနိုင်တယ်။ အဲဒီသဘာဝတွေကို သင်ထားတဲ့ ပညာရှင်တွေဟာ မိမိတို့သင်ခဲ့သော သိပ္ပံပညာများမှာ ပါလာသည့်စနစ်။ အဲဒီနည်းအတိုင်းပဲ ဒေသနာမှာပါသော ပညာများကို ဒီစနစ်မျိုးနဲ့သင်မှ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိနားလည်ပါမယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီလို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိနားလည်ဖို့က ကြားနေသော စကားလုံးကို တိတိကျကျ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားနားလည်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ သင်လျှင်လည်းပဲ တိတိကျကျ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားနားလည်အောင် သင်ပေးပါမယ်။ အဲဒီလို သင်ပေးတာ ‘စနစ်သစ်’နှင့် ဗုဒ္ဓဒေသနာကို လေ့လာခြင်း’ပါ။

အခု ပူတယ်၊ အိုက်တယ်။ ပူတယ် အိုက်တယ်လို့ပဲ ရှေးအခါက ပြောတတ်တယ်။ အခု ဘယ်အထိအောင် ပြောတတ်လဲ၊ မနေ့တုန်းက ၄၀-ထိအောင် ပူတယ်။ ဒီလိုပြောလိုက်တာ။ အဲဒီ ၄၀-ဆိုတဲ့ စကားက ဘာကို ပြောတာတုန်း၊ အပူချိန်။ အပူချိန်ကို ၄၀-ထိအောင် ပူတယ်လို့ ပြောနိုင်တာဟာ စကားလုံးထဲမှာ ဂဏန်းပါတယ်။ တိကျစွာ ဖော်ပြနိုင်

တယ်။ သိပ္ပံပညာ၏သဘော။ ရှေးအခါတုန်းက ပူလိုက်တာ၊ အိုက်လိုက်တာထက် ပို၍မပြောနိုင်ဘူး။ အခု သိပ္ပံနည်းနှင့် ပြောတဲ့အခါကျတော့ အပူချိန်က ၄၀။ မနေ့က ၃၀။ တစ်နေ့က ၃၅၊ ဒီကနေ့ ၄၀။ ဒီနေ့က အလွန်ကို တက်သွားတယ်။ ဒီလိုလည်းပြောနိုင်တယ်။ ပြောနိုင်တယ်ဆိုရုံနဲ့ တင် မကဘူး။ မိမိတို့မှာ ခံစားနေရသော ခံစားမှု၊ ပူခြင်းကို သိသော ခံစားမှု၊ အဲဒီခံစားမှုကို အခု ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄ နဲ့ ပိုင်းခြားနိုင်တယ်။ မနေ့ကနဲ့ ဒီနေ့ မတူဘူးဆိုတာကို တိတိကျကျ ပြောနိုင်တယ်။ ပညာကို သင်ယူထားတဲ့လူမှ တိကျမှုကိုသိတာပါ။

အခုပြောနေတာဟာ စင်တီဂရိတ်စကေးနဲ့ ပြောနေတဲ့ ဒီကရီ။ အဲဒီလိုပဲ ဖာရင်ဟိုက်နဲ့ ပြောတဲ့ဟာလည်းပဲ ဒီထက်ပို၍ ကိန်းဂဏန်းကြီးတယ်။ အဲဒီတော့ ဆိုလိုတာက မိမိ၏စိတ်တွင် သိမှု၊ နားလည်မှုသည် တိကျပြတ်သားစွာ သိတတ်၊ နားလည်တတ်မှ ပညာဖြစ်တာ။ ပညာဆိုတာ တိကျပြတ်သားစွာနားလည်မှု ပညာဖြစ်တာ။ တိကျပြတ်သားစွာ နားလည်မှုမရှိလျှင် ပညာမဖြစ်ဘူး။

အခြားအခြား ဘာသာတရားများနှင့် ဒီ ဘုရားရှင်ဟောကြားတဲ့ ဒေသနာ အလွန်ကွာခြားပါတယ်။ ကွာခြားပုံကွာခြားနည်းက အခြားအခြားသော ဘာသာတရားများက ယုံကြည်အောင် ကြိုးစားပြီးတော့ ပြောတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကိုးကွယ်ကြ၊ ဆည်းကပ်ကြ၊ မိမိတို့ ဘာသာဟာ အကောင်းဆုံး။ ဒီလို သင်ပေးတာ။ ဘုရားရှင် သင်ကြားပေးတဲ့ဓမ္မက အဲဒီလို Blind Faith ခေါ်တဲ့ ယုံကြ-ယုံကြဆိုတဲ့ စကားကို ပယ်ရတယ်။ ယုံ-ယုံဆိုတဲ့ စကားကို ပယ်ရမယ်။ ယုံလို့ လက်ခံတာမျိုးသည်

တရားကို ပေါက်ရောက်အောင်၊ သိမြင်အောင် မလုပ်နိုင်ဘူး။ ယုံပြီးတော့ ယုံကြည်မှုနဲ့ ကိုးကွယ်တာကို ပယ်ရမယ်။

ယုံကြည်တယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ဒိဋ္ဌိလို့ သုံးခဲ့တယ်။ ပါဠိလို ယုံကြည်တာကို ဒိဋ္ဌိ။ အဲဒီ ဒိဋ္ဌိမှာ ထပ်ပြီးတော့ သုံးရသေးတယ်။ မှန်ကန်သော သဘောပေါက်ယုံကြည်မှု၊ မမှန်ကန်သော သဘောပေါက်ယုံကြည်မှု (၂)မျိုး။ အဲဒီတော့ မှန်ကန်သောယုံကြည်မှုကို သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မမှန်မကန်မှတ်သားပြီးတော့ ယုံကြည်တာကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ အဲဒီတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်မှ ဒေသနာကို မှန်ကန်စွာသိမှာ၊ နားလည်မှာပါ။ အခု အဲဒီမှာ သင်ပေးနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေဟာ ဟောဒီ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်ဖို့အတွက်၊ ဘဝဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ ဆက်သွယ်နေသော အကြောင်းအရာ။ ဘယ်သူ့ဘဝတုန်း၊ မိမိဘဝ။ မိမိဘဝဟာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရှင်သန်ကြီးထွားနေသလဲ၊ မိမိဟာ ဘဝရှင်ရေးအတွက် ဘယ်လို အလုပ်လုပ်နေသလဲ၊ အဲဒီကိစ္စတွေဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အလုပ်လုပ်နေတော့ မိမိလုပ်နေသော အလုပ်လောက်ကိုပဲ အလုပ်လို့ ထင်ကြတယ်။

စားဝတ်နေရေးအတွက် ရှာဖွေရတယ်။ ဆေးဆရာက ဆေးကုရတယ်။ အင်ဂျင်နီယာဆရာက အင်ဂျင်နီယာ လုပ်ရတယ်။ ဥပဒေဆရာက ဥပဒေနှင့်ပတ်သက်တာ လုပ်တယ်။ သိပ္ပံဆရာက သိပ္ပံပညာတွေ သင်ပေးတယ်။ အဲဒီဟာတွေဟာ လောကမှာ အဟုတ်အလုပ်လုပ်နေတာ အမှန်ပဲ။ သို့သော် ဘဝဆိုသောစကားသို့ ထိထိမိမိ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်အောင်လုပ်နေရတဲ့ အလုပ်မဟုတ်ပါ။ အဲဒီအလုပ်ကို ပိုင်းခြားပြီး စိစစ်တဲ့ ပညာရယ်လို့ သင်မပေးခဲ့ဘူး။ အခု သင်ပေးတဲ့အထဲမှာ ဒီ ကြားခြင်းဆို

သော စွမ်းအား။ ကြားသိအား ပါပါတယ်။ သူ့ဘယ်လောက်ကြီးတုန်း၊ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတုန်း။ အခု သင်နေတဲ့ပညာတွေဟာ ဟောဒီ ကြားသိအားမပါဘဲနဲ့ ဘာပညာမှ သင်ယူလို့မရဘူး။ အဲဒါဟာ ဘဝနှင့် မိမိဆောင်ရွက်နေရ သော အလုပ်၊ နှစ်ခု တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နေတာပါ။ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နေရုံတင်မက အလွန်အရေးကြီးသော အချက်အ ဖြစ်နှင့် ဆက်သွယ်နေတာပါ။

ကြားလို့ ဘဝကို မှန်ကန်စွာလျှောက်နိုင်တာ။ အလုပ်လုပ်နိုင် တာ။ မကြားလျှင်မလုပ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီ ကြားခြင်းနှင့်ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်း အရာကို ပညာအဖြစ်နဲ့သင်မပေးတော့ မသိခဲ့ပါ။ ကြားတာဟာ အသံ လှိုင်းကလည်း လာမှ၊ နားကလည်းပဲ ကောင်းမှ။ အဲဒီ ရုပ်တရား နှစ်ပါးရဲ့ အထောက်အပံ့ရလို့ သိမှုပေါ်မှပါ။ သိမှုက ဘာဓာတ်တုန်း၊ နာမ်ဓာတ်။ ဘာကို သိတာတုန်း၊ အသံကို သိတာ။ ကြားတာကို သိတာ။ ကြားသိ။ ကြားသိကို ဘာခေါ်တုန်း၊ ကြားသိစိတ်။ ကြားသိစိတ်က ဘယ်လို တုန်း၊ ကြားကိစ္စကိုဆောင်ရွက်မှ ကြားသိစိတ်က ပေါ်တာပါ။

မွေးလာတဲ့အချိန်ကစပြီးတော့ ယနေ့အထိ ဘဝရှင်ရေးကို ဆောင်ရွက်ရာမှာ အဓိကကိစ္စသည် ကြားကိစ္စ။ ကြားကိစ္စ မပါဘဲနဲ့ ဘဝခရီးကို မလျှောက်နိုင်ဘူး။ အခု သင်လာခဲ့တဲ့ ပညာတွေကိုလည်းပဲ တတ်အောင် မသင်နိုင်ဘူး။ အခု ဘာအားတုန်း၊ ကြားသိအား။ စကားလုံး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မှတ်ထားပါ။ မိမိမှာ ဘာရှိတုန်း၊ ကြားတာကို သိနိုင်သော စွမ်းအား။ အဲဒါ ဘယ်မှာပါတုန်း၊ စိတ်ဆိုသော စိတ်ထဲမှာ ပါတာ။ စိတ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကြီးက အလွန်ကျယ်တယ်။ အဲဒီထဲမှာ သိနိုင်

သောစွမ်းအား ပါပါတယ်။

သိစရာတွေ အများကြီးရှိတဲ့အထဲက အခု ကြားတာကို သိတာပါ။
အဲဒါကို ကြားသိစိတ်။ ကြားသိစိတ်ဟာ ကြားကိစ္စကို ဆောင်ရွက်လို့
ဖြစ်တာပါ။ အဲဒါတွေဟာ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ဆင်ခြင်သော ပညာ၊ Analy-
sis။ Sensation of Hearing Analysis Sensation of Hearing Analysis
လုပ်တာ။ အဲဒီလို Analysis လုပ်တဲ့ပညာကို ဒီဒေသနာက သင်ပေးတာ။
ဒါ အခုခေတ်စကားနဲ့ပြောလျှင် ဒါတွေဟာ Science။ Scientific Ap-
prove to Realism ခေါ်တယ်။ Scientific Approve to Realism. အဲဒီလို
သင်ပေးနေတာကို စနစ်သစ်နှင့်လေ့လာခြင်း ခေါ်ပါတယ်။

အခု ဒီသဘာဝတွေကိုပဲ မြင်ခြင်းကို ထပ်ပြီးစဉ်းစား။ မြင်သိစိတ်
ဖြစ်တယ်။ မြင်သိစိတ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာဟာ သူ့ရဲ့အခြေခံကို လေ့လာပါ။
ကြားသိမှာ အပြင်ကဝင်ရောက်လာတာ အသံလှိုင်း။ မြင်သိစိတ် ဖြစ်
အောင် အပြင်က ဝင်ရောက်လာတာဟာ အလင်းလှိုင်း။ မြင်သိစိတ်
ဖြစ်အောင် အပြင်က ဝင်လာတာ အလင်းလှိုင်း။ အလင်းလှိုင်းက မျက်စိ
ထဲ ဝင်သွားတာ။ အဲဒီမျက်စိထဲမှာရှိနေတဲ့ မျက်စိအကြည်ရုပ်က ဒီ
အလင်းဓာတ်ကို ဖမ်းယူတယ်။ အလင်းဓာတ်ကို ဖမ်းယူပြီးတော့ သူက
အလင်းဓာတ်ထဲမှာ ပါလာတဲ့ အချက်တွေကို မြင်သိစိတ်ကို ပေးတယ်။
ဘယ်သူ့ကို ပေးတာတုန်း၊ မြင်သိစိတ်ကို။ ဘယ်သူက ပေးတာတုန်း၊ အ
လင်းဓာတ်က။ အလင်းဓာတ်က ဘာတွေသယ်လာတာတုန်း၊ သူ ကျ
ရောက်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းအသီးသီး။

သေချာပြောရမယ့်အချက်က နေရောင်ခြည်။ နေရောင်ခြည်က

ဘယ်ပေါ်ကျတုန်း၊ ကမ္ဘာပေါ် ကျတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်ကျတော့ ကမ္ဘာပေါ်
မှာရှိနေတဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းအမျိုးမျိုး၊ သစ်ပင်တွေရှိတယ်။ တောင်တွေ
ရှိတယ်။ ပင်လယ်ရှိတယ်။ သမုဒ္ဒရာ ရှိတယ်။ တိုက်တွေ၊ တာတွေ၊ မြို့တွေ၊
အိမ်တွေ၊ ယာတွေ၊ လူတွေ။ အဲဒီပစ္စည်းတွေအပေါ်မှာ အလင်းရောင်က
ကျသွားတယ်။ အဲဒီ ကျလာတဲ့ အလင်းရောင်တွေက အဲဒီရုပ်ပစ္စည်းတွေ
ပေါ်က တစ်ဖန်ပြန်၍ ထွက်လာတာ။ အဲဒါကို ရောင်ပြန်။ မျက်စိထဲ
ဝင်တာသည် ရောင်ပြန်။ ကမ္ဘာမြေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာရှိသော ဝတ္ထုပစ္စည်း
အားလုံးတို့က ပြန်ထွက်လာသော ရောင်ပြန်။ အဲဒီရောင်ပြန်ဟာ အ
လင်းရောင်၊ အလင်းဓာတ်။ သူက မျက်စိထဲ ဝင်သွားတာ။ မျက်စိထဲမှာ
မျက်စိအကြည် ရှိတယ်။ မျက်စိအကြည်က အဲဒီရောင်ပြန်တွေကို ဖမ်း
တယ်။ ဖမ်းပြီးတော့ အဲဒီ ကျလာတဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ၏ အနေအထား
ကို ဖော်ပြတယ်။ ဖော်ပြတော့ အဲဒီဖော်ပြမှုကို အခြေခံ၍ မြင်သိစိတ်
ကလေးက အလုပ်လုပ်တာ။ မြင်သိစိတ်ကလေးက အလုပ်လုပ်တာကို
မြင်ကိစ္စ။ အဲဒီ မြင်သိစိတ်ကလေး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီ မြင်သိစိတ်ကလေး
ဟာ ဒီအဆင်းအာရုံက ပေးတာကိုပဲ မြင်သိစိတ်က သိတာ။ အစိမ်း၊
အနီ၊ အဝါ၊ အပြာကို သိတယ်။ အဆင်းရူပါရုံကပေးလို့ အစိမ်း၊ အနီ၊
အဝါ၊ အပြာဆိုတဲ့အရောင်ကို သိတာပါ။ အရောင်သိပြီးတော့ အဲဒီဝတ္ထု
ပစ္စည်းတွေ၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကို သိတယ်။ အရောင်ကို သိတယ်။ ပြီးတော့
ပုံသဏ္ဌာန်ကို သိတယ်။ အဲဒီ ပုံသဏ္ဌာန်အပြင် အလုံးအထည်ကို သိတယ်။
အလုံးအထည်ကို သိတဲ့အပြင် အဝေးအနီးကို သိတယ်။ ပြီးတော့ အနိမ့်
အမြင့်ကို သိတယ်။ တွင်းထဲကြည့်လျှင် အတိမ်အနက်ကို သိတယ်။ အဲဒါ

တွေဟာ အဆင်းရူပါရုံက မြင်သိစိတ်ကို ပေးနေသော အချက်အလက်များ။ အဲဒီ အဆင်းရူပါရုံကပေးတဲ့ အချက်အလက်တွေကိုပဲ သိတဲ့ သဘာဝလေးက သိရတယ်။ အဲဒီ သိတဲ့သဘာဝလေးကို မြင်သိ။ အဲဒါလေးကို ပါဠိလို ခေါ်တော့ စက္ခုဝိညာဏဓာတု။ အဲဒီတော့ မြန်မာလို အပြည့်အစုံ ပြောလျှင် မြင်သိဓာတ်။ ဓာတ်ထိအောင် သွားရတယ်။ ဓာတုဆိုတဲ့ စကားလုံးကို မြန်မာ ဘယ်လိုပြန်တုန်း၊ ဓာတ်။ ဘာဓာတ်တုန်း၊ မြင်သိဓာတ်။ အဲဒီလို စကားလုံးကို ပီပီပြင်ပြင်နားလည်ပြီး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပါတယ်။ ဒါကို မြင်သိဓာတ်။ မြင်သိဓာတ်သည် နာမ်ဓာတ်။

အချက်ကလေးက မြင်သိဆိုသော စိတ်ကလေးသည် ဟောဒီ အဆင်းခေါ်တဲ့ ရူပါရုံကပေးတာပဲ သူသိတယ်။ ဒီထက်သူ ပိုပြီးတော့ မသိဘူး။ အဲဒါကို နားလည်ရမယ်။ ရူပါရုံက ပေးသမျှကိုပဲ စိတ်ကလေးက သိတာ။ ရူပါရုံက အခုပေးတဲ့ စွမ်းအားတွေ၊ အရောင်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ သဏ္ဌာန် ပေးတယ်။ ပြီးတော့ အလုံးအထည်၊ ဃနကို ပေးတယ်။ ပြီးတော့ အဝေးအနီး ပေးတယ်။ အနိမ့်အမြင့် ပေးတယ်။ အတိမ်အနက် ပေးတယ်။ အဲဒါတွေကိုပဲ မြင်သိစိတ်က သိတယ်။ အဲဒီလို အလုပ်လုပ်တာ သည် မြင်ကိစ္စ။ အဲဒီသဘာဝတွေ စကားလုံးနှင့် အဓိပ္ပာယ် တိတိကျကျ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ဆက်စပ်၍ သိမှ ပညာတတ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဒေသနာ မယပညာဆိုတာကို သိဖို့။ ဒေသနာမယပညာ။ သဘာဝပညာကို သိဖို့ လိုပါတယ်။

အခု မြင်ကိစ္စ အလုပ်လုပ်သော သဘာဝကို သင်တယ်။ အဲဒီမှာ သိဖို့က ဟိုးအဝေးကြီးကလာတဲ့ နေရောင်ခြည်က ကမ္ဘာပေါ်ကို ကျတယ်။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိနေတဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းအားလုံးပေါ်က ပြန်ပြီးတော့ ရောင်ပြန် ထွက်လာတယ်။ အဲဒီထွက်လာတဲ့ ရောင်ပြန်တွေက လူအသီးသီး၊ သတ္တဝါ အသီးသီး၏ မျက်စိထဲကို ဝင်တာ။ ရောင်ပြန်တွေ ဝင်လာမှ ရောင်ပြန် တွေသယ်လာသောဝတ္ထုပစ္စည်းတွင် ပါဝင်နေသည့် အရောင်၊ ပုံသဏ္ဌာန်၊ ထူထည်။ အဲဒါတွေကို မြင်စိတ်က သိတယ်။ မြင်သိစိတ်က သိတယ်။ အဲဒီလိုသိတော့ ဒီသဘာဝတရားတွေ အဟုတ် အလုပ်လုပ်လို့ မြင်သိစိတ် ကလေးဖြစ်တာပါလို့ ဉာဏ်က ဆက်စပ်ပြီးတော့ ယူနိုင်တယ်။ ဉာဏ်နဲ့ ဆက်စပ်ပြီးတော့ယူနိုင်တာ၊ ဒါကို သင်ပေးနေတာပါ။

ရိုးရိုး ဒီပညာတွေ မသင်ဖူးခင်တုန်းက ကလေးဘဝထဲက မျက်စိ ဖွင့်လိုက်လို့ အလင်းရောင်ဝင်လာလို့ မြင်တာဆိုလျှင် ငါမြင်တယ်ပဲ သိ တယ်။ သိတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးက ငါမြင်တယ်နဲ့ပဲ သိနေတာ။ မြင် တာနဲ့ ငါနဲ့ တွဲတွဲပြီးတော့ အလုပ်လုပ်နေတာပါ။ အခု ဒီပညာက ဘာကို ခွဲထုတ်လိုက်တာတုန်း၊ မြင်ကိစ္စဆိုတာကို ခွဲထုတ်လိုက်တယ်။ ငါအ ကြောင်း ဘာမှထည့်မပြောဘူး။ မြင်ကိစ္စကိုသာ ပြောပြနေတာ။ မြင်ကိစ္စ ကို အခုလို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ပြတ်ပြတ်သားသား မြင်ခြင်း၏ အကြောင်း၊ မြင်ကိစ္စကို အလုပ်လုပ်တဲ့ သဘာဝတရားများ၊ အလင်းများ၊ ဝတ္ထုပစ္စည်း များ၊ စက္ခုပသာဒခေါ်တဲ့ မျက်စိအကြည်တို့ ပူးပေါင်း၍ အလုပ်လုပ်တဲ့ အခါကျတော့မှ စိတ်ဆိုတဲ့စိတ်ထဲမှာ မြင်သိစိတ် ပေါ်လာပါတယ်။ မြင်သိ စိတ်ကလေးက အရောင်ကိုသိတယ်။ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို သိတယ်။ အလုံး အထည်ကိုသိတယ်။ အနိမ့်အမြင့်ကို သိတယ်။ အနီးအဝေး သိတယ်။ အတိမ်အနက် သိတယ်။ အဲဒါတွေဟာ ‘ပညာ’တွေပါ။ အခုပြောနေ

တာတွေဟာ အလကားပြောနေတာတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဒီပညာမှ မပါလို့ရှိလျှင် ငါမြင်တယ်နဲ့ပဲ နေတာ။ မြင်ခြင်း၏အကြောင်းကို ပိုင်းခြား၍ စိစစ်တတ်သော ဗဟုသုတမရှိခြင်းကြောင့် ငါမြင်တယ်နဲ့ပဲ အဆုံးသတ်ရတယ်။ အခု သင်ပေးနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေဟာ ငါနဲ့ မြင်ကိစ္စ (၂)ခုကို ကွဲကွဲ ပြားပြား ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိအောင် ပြောနေတာ။ အဲတော့ အဲဒီ ငါဆိုသောငါ၏ အလုပ်လုပ်ပုံအကြောင်းက သိရန် ပညာရပ်တစ်ခု အနေနှင့် ငါ ဘယ်ပုံပေါ်လာတယ်ဆိုတာကို လေ့လာရမယ်။

မြင်ကိစ္စ၊ မြင်ခြင်း၊ ကြားကိစ္စ၊ ကြားခြင်းတို့ အကြောင်းအရာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အလုပ်တွေလုပ်တယ်။ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း နာမ်ဓာတ်က ကြားတာကို သိတယ်။ မြင်တာကို သိတယ်။ ဒီလို ပညာတွေဟာ ဘုရားရှင် ဟောကြားသော ဓမ္မဒေသနာထဲတွေမှာသာ ဒီပညာတွေဟာ ပါတာ။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဒါကို ဒေသနာမယပညာ။ အဲဒါတွေဟာ သဘာဝပညာ။ သဘာဝပညာက မြင်ကိစ္စအကြောင်း သင်ပေးတယ်။ ကြားကိစ္စအကြောင်း သင်ပေးတယ်။ အဲတော့ မြင်ကိစ္စ၊ ကြားကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်လာတော့ မြင်သိအား၊ ကြားသိအားဆိုတဲ့ ဓာတ်တွေ ထွက်လာတယ်။ အဲဒီဓာတ်တွေက နာမ်ဓာတ်တွေ။ မြင်သိအားကလည်း နာမ်ဓာတ်။ ကြားသိအားကလည်း နာမ်ဓာတ်။ အဲဒီ သဘာဝတွေမှာ ဒီစကားလုံးတွေ တစ်လုံးစီ၊ တစ်လုံးစီ၏အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်မှ အခုသုံးနေတဲ့ စကားလေးက ကြားသိအားဆိုတာလည်း နာမ်ဓာတ်၊ မြင်သိအားဆိုတာလည်းပဲ နာမ်ဓာတ်ဆိုတာ သိရပါမယ်။

ဓာတ်ဆိုတဲ့ဓာတ်။ နာမဓာတ်။ နာမဓာတ်ဆိုတော့ မြန်မာလိုပြန်

တော့ နာမ်ဓာတ်။ အဲဒါ ဘာအရေးကြီးနေတာတုန်း သိရမယ်။ ဟောဒီ ဓာတ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို မြန်မာအသံထွက် ဓာတ်။ ထပ်တလဲလဲ ဓာတ်၊ ဓာတ်နဲ့သုံးပေမယ့် ဓာတ်ဆိုတာ ဘာပြောတာတုန်း။ အဲဒါကို လူသိတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပြောမယ်။ ဒီလို အတုံးအခဲလေးတွေကို အခဲလို့ခေါ်တယ်။ အတုံးအခဲ ပစ္စည်းတွေဟူသမျှကို အခဲခေါ်တယ်။ အဲဒီအခဲဆိုတဲ့ စကားနဲ့ ဓာတ်ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ တွဲလိုက်မယ်။ ဓာတ်ခဲဆိုတဲ့ စကားလုံး ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီဓာတ်ခဲက ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတို့၊ နာရီတို့ထဲ ထည့်နေတာကို ဓာတ်ခဲ။ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလိုသုံးတာတုန်း၊ အခဲမို့ မဟုတ်သေးဘူး။ အခဲပေါင်းများစွာကိုမှ သူနဲ့ ဘာတွဲတာတုန်း၊ ဓာတ်နဲ့တွဲတာ။ ဓာတ်နဲ့တွဲလို့ ဓာတ်ခဲ။ ဓာတ်ခဲလို့ သူ့ကို ခေါ်လိုက်တာနဲ့တပြိုင်နက် ဓာတ်ခဲထဲက လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထွက်တယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ သူ့ကို ဓာတ်ခဲ။ ဓာတ်ဆိုသောစကား ထည့်လိုက်တာနဲ့တပြိုင်နက် စွမ်းအားထွက်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ သူ့ကို ဓာတ်ခဲ။ ဘာစွမ်းအားထွက်တုန်း၊ လျှပ်စစ်စွမ်းအားထွက်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဓာတ်ခဲ။ ဓာတ်ခဲလို့ ပြောနေတဲ့သဘာဝဟာ စွမ်းအားထွက်တယ်။ အဲဒီစွမ်းအား ဘာစွမ်းအားတုန်း၊ လျှပ်စစ်စွမ်းအား။ လျှပ်စစ်စွမ်းအားဟာ ရုပ်စွမ်းအား။ အဲဒီဟာကို ဉာဏ်ကရောက်အောင် စဉ်းစား။

လျှပ်စစ်။ လျှပ်စစ်ဆိုသော သဘာဝသည် အခဲထဲက ထွက်လာတာ။ ဒါပေမယ့်လို့ လျှပ်စစ်စွမ်းအားကအခဲလား၊ အဲဒီဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိရမယ်။ လျှပ်စစ်စွမ်းအားဟာ အရည်လား၊ အငွေ့လား။ စွမ်းအားသည် Energy ။ Energy ဆိုတဲ့စွမ်းအားဟာ အခဲ၊ အရည်၊ အငွေ့နဲ့ မတူဘူး။

အဲဒီ သဘာဝကို သေသေချာချာစဉ်းစား။ စွမ်းအားသည် အခဲ၊ အရည်၊ အငွေ့နှင့်မတူဘူး။ အဲဒါ အဟုတ်ရှိရုံတင်မကဘူး။ အလုပ်လည်း လုပ်နိုင်တယ်။ ရှိလည်း ရှိတယ်။ အလုပ်လည်း လုပ်နိုင်တယ်။ အခဲ၊ အရည်၊ အငွေ့ မပါဘူး။ အဲဒါကို ရုပ်ဓာတ်။

အခု အဲဒီမှာ အလင်းလှိုင်းနဲ့ မျက်စိအကြည်နဲ့ ထိလိုက်တာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထွက်လာတော့ သိတဲ့ ဓာတ်။ သိတဲ့ဓာတ်ကို ဝိညာဏဓာတ်။ အဲဒီ ဝိညာဏဓာတ်ဟာ ဒီမျက်စိမှာဖြစ်တော့ သူ့ကို စက္ခုဝိညာဏဓာတ်။ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်က မြင်သိဓာတ်။ အဲတော့ ဓာတ်၊ ဓာတ်လို့ပြောတဲ့ စကားလုံးရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို သေသေချာချာ ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်၍ ဆင်ခြင်တတ်အောင် ပြောနေတာ။ လျှပ်စစ်ဓာတ်သည် ဓာတ်ပဲ။ အခဲလည်း မဟုတ်။ အရည်လည်း မဟုတ်။ အငွေ့လည်း မဟုတ်။ သို့သော် သူ ထင်ရှားရှိတယ်။ ပြီးတော့ အလုပ်လုပ်နိုင်တယ်။ အခုပြောတော့ နောက်ထပ် ပြောတဲ့ဟာက သိတဲ့ဓာတ်။ သိတဲ့ဓာတ်ကို ဝိညာဏဓာတ်။ အဲဒီ ဝိညာဏဓာတ်ကို မျက်စိနဲ့တွဲလိုက်တော့ မြင်သိဓာတ်။ မြင်သိဓာတ်ဆိုတာ သိအားသည် စွမ်းအား။ ‘သိ’ဆိုတဲ့ စကားဟာ စွမ်းအား။ လျှပ်စစ်စွမ်းအားသည် အလုပ်လုပ်နိုင်သလို မြင်အားဖြင့် ရူပါရုံကိုသိသောစွမ်းအားသည် အဟုတ်အလုပ် လုပ်နိုင်တယ်။ အလုပ်လုပ်နိုင်လို့ သူ့ကို စွမ်းအား ခေါ်ရတာ။ အဲဒီအချက်တွေဟာ သေသေချာချာ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်၊ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင် ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ စဉ်းစားနိုင်ဖို့ ဒီပညာများကို အခု သင်နေတာ။

အခု သိတယ်ဆိုတာဟာ စွမ်းအား။ နာမ်စွမ်းအား။ အဲဒီသိမှုဟာ

မျက်စိမှာထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်လျှင် မြင်သိ။ နားမှာထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်လျှင် ကြားသိ။ မြင်သိ၊ ကြားသိတို့သည် စွမ်းအား။ စွမ်းအား၊ စွမ်းအားနဲ့ ပြောနေတာ အဟုတ် ဟုတ်ရဲ့လား၊ အခု မော်တော်ကားနဲ့ ဒီကိုလာတယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မောင်းလာလာ၊ သူများကား စီးလာလာ၊ အဲဒီမော်တော်ကား မောင်းတဲ့လူဟာ မြင်အား၊ ကြားအားမပါဘဲနဲ့ ဒီမော်တော်ကားကြီး သွားအောင် မလုပ်နိုင်ပါ။ အဲဒီအားသည် နာမဓာတု၊ နာမ်ဓာတ်အား။ ဝိညာဏဓာတု၊ ဝိညာဏ်အား။ သိအား။ ဘာကို သိတာတုန်း၊ ကြားတာကို သိတယ်၊ မြင်တာကို သိတယ်။ အဲဒီအားဟာ အဟုတ်ရှိလို့ ဘဝခရီးကို လျှောက်နိုင်တာ။ အဲဒီအားနဲ့ ဘာနဲ့ဆက်နေတုန်း၊ ဘဝနှင့် ဆက်နေတယ်။ ဒီအားမှမရှိလျှင် ဘဝကို ဘာမှမဆောင်ရွက်နိုင်ဘူး။ ဒီပညာကို ဒီလို ဆက်စပ်တတ်အောင် သင်ပေးတာ။ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို သိဖို့ဟာ သိအားနဲ့ သာ ဆောင်ရွက်နိုင်တာပါ။

အခု သိအားလေးကို နှစ်မျိုးပြောနေတယ်။ ကြားသိအားနဲ့ မြင်သိအား။ အဲဒီအားနှစ်ခုနဲ့ အလုပ်လုပ်လာတာဟာ မိမိ အမိဝမ်းတိုက်က မွေးကတည်းက ကြားသိအားနဲ့ မြင်သိအား ရလာတာ။ အဲဒါကို အမှီပြုပြီး တော့မှ ကျောင်းတက်ပြီးတော့ ပညာတွေ သင်လာတာ။ ဒီ ကြားသိအား၊ မြင်သိအား မပါလျှင် ပညာမတတ်ပါ။ အဲဒါဟာ စွမ်းအားဆိုတဲ့ နာမ်စွမ်းအား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဉာဏ်ကရောက်မှ။ အဲဒါကို ဓာတု၊ နာမဓာတု၊ နာမ်ဓာတ်။ အဲဒီနာမ်ဓာတ်ထဲမှာ ပါတဲ့အားကို ဝိညာဏဓာတု။ သိအား တစ်ခု ခွဲထုတ်ပေးတယ်။ နာမ်ဓာတ်တွေ အမျိုးမျိုးထဲက အခု သိအားတစ်မျိုးကို ထုတ်ပေးပါတယ်။ အဲဒါကို နားလည်အောင် လုပ်ပါ။

ဝိညာဏဓာတု၊ အဲဒီ ဝိညာဏဓာတု အဟုတ်ရှိလို့ ဘဝခရီးကို လျှောက်နိုင်တာ။ ဘဝခရီးကို ဝိညာဏဓာတုခေါ်တဲ့ သိသောဓာတ်က ထောက်ပံ့နေလို့ ဘဝခရီးကို လျှောက်နိုင်တာ။ အခု အဲဒီ ဝိညာဏဓာတ် နှစ်မျိုး သိပါပြီ။ စက္ခုဝိညာဏ်။ သောတဝိညာဏ်။ စက္ခုဝိညာဏ်ဆိုတာ မြင်သိဓာတ်။ သောတဝိညာဏ်က ကြားသိဓာတ်။ သူတို့ နှစ်ခုစလုံးဟာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ အခုသိပါပြီ။ ဘဝမှာ အခု လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်လာတဲ့ မိမိ၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး၊ Personality ကို သိအား၊ မြင်အားတွေနဲ့ တည်ထောင်လာတာ။ Personality ဆိုတာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး။ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို သိအား၊ မြင်သိအား၊ ကြားသိအားတွေနဲ့ တည်ခဲ့တာပါ။

အဲဒီတော့ ဘဝကို တည်တဲ့အထဲမှာကိုက ဝိညာဏဓာတုရဲ့ အားနဲ့ ဘဝကို တည်တာ။ အဲဒါကို သိမှ ဝိညာဏတွင်ရှိသော စွမ်းအားကို သိတာပါ။ ဝိညာဏဓာတုတွင်ရှိသော စွမ်းအားက ဘဝတည်ပေးနိုင်တယ်။ အဲဒီဟာ အလွန်အရေးကြီးလို့ ပြောနေတာ။ ဝိညာဏဓာတု၏ စွမ်းအားသည် ဘာကိုတည်ပေးနေတာတုန်း၊ ဘဝကို တည်ပေးနေတာ။ သူ အဲဒီလောက်ထိအောင် ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ပြီး ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့ ဒီဓမ္မဆိုတဲ့ ဒေသနာကို သင်နေတာ။ အဲဒီတော့ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကို သိဖို့၊ မိမိဘဝကို မိမိက ဝိညာဏဓာတုနဲ့ တည်ထားတာ။ အဲဒီအချက်တွေဟာ သဘာဝတရားတွေပါ။ အဲဒီ သဘာဝတရားတွေကို သင်ပေးတဲ့ ပညာက ဒေသနာ မယပညာ။ ဒီဟာတွေဟာ ဒီလိုသုတမယ၊ ဒီဌမယလောက် သိရုံနဲ့ မိမိရဲ့ နာမ်ခန္ဓာမှာ မမြဲဘူး၊ မနေဘူး။ ထပ်တလဲလဲ ဒီအဓိပ္ပာယ်တွေကို စဉ်းစား။

စဉ်းစားတဲ့အလုပ်၊ စိန္တာမယပညာ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကမှ မစဉ်းစားလျှင် ဒီဟာတွေဟာ စာအဖြစ်နဲ့ ပြီးပြီးပျောက်သွားမယ်။ စာမေးပွဲတွေအောင်လို့ အတန်းတွေအောင်တာ ဒီပညာတွေ မိမိရဲ့နာမ်ဓာတ်မှာ တည်မြဲလာလို့ စာမေးပွဲ အောင်အောင် ဖြေနိုင်တာ။ အဲဒီတော့ ဘဝနှင့် ဝိညာဏဓာတ်နဲ့ ဆက်နေတာ။ ဝိညာဏဓာတ်နဲ့ ဘဝကိုတည်ပေးနေတာကို သိရမယ်။ အဲဒီတော့ အရေးကြီးတဲ့အချက်က အခုသင်လာတဲ့ အကြောင်းအရာ တွေ ဝိညာဏဓာတ်နှစ်မျိုး သင်လိုက်တယ်။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သောတ ဝိညာဏ်။ စက္ခုဝိညာဏ်က မြင်ကိစ္စ၊ သောတဝိညာဏ်က ကြားကိစ္စ။ မြင်သိ၊ ကြားသိစွမ်းအား နှစ်ခုနဲ့ မိမိ၏ဘဝ၊ မိမိ၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး တွေ တည်ထောင်ခဲ့တာ။ တည်ထောင်ပြီးတော့ ဒီဘဝနဲ့ ဘဝခရီးကို လျှောက်နေတာ။ လျှောက်နေတော့ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ယောက်စီ၊ တစ်ယောက်စီကလည်း ဒါတွေနဲ့ပဲ။

မိမိတစ်ယောက်ထဲမှာတင် ဒါရှိတာမဟုတ်။ အဲဒီရှိနေတဲ့ ဝိညာဏ်ခေါ်တဲ့ ဝိညာဏ်ခြင်၊ မြင်သိခြင်၊ ကြားသိခြင် သူတို့မှာလည်း ဒီလိုပဲ၊ ကိုယ့်မှာလည်း ဒီလိုပဲ။ အဲဒီ မြင်သိဓာတ်၊ ကြားသိဓာတ်တွေနဲ့ ဆက်သွယ်တာ။ ဆက်သွယ်ပြီးတော့မှ အလုပ်လုပ်တာ။ အလုပ်လုပ်တာဟာ ဘဝကိစ္စ ဆောင်ရွက်နေတာ။ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ဟာ ဒီသဘောပါလားလို့ ဉာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်နိုင်၊ တွေးတောနိုင်အောင် ဒီပညာများကို သင်ယူတာ။

ဝိညာဏဓာတ်သည်ပင်လျှင် ဘဝကို တည်ထောင်ပေးနေတာကို သိလာပါတယ်။ မိမိ၏ဘဝကို မိမိ၏ သိအားမှ၊ သိအားတွေက တည်ပေးနေတာပါ။ အဲဒီလိုသိမှ ဘဝကိုသိတာ။ ဘဝကိုသိမှ ဒီစွမ်းအားတွေ ထပ်ခါ

ထပ်ခါ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သံသရာရဲ့အကြောင်း၊ ဘဝအဆက်ဆက် အကြောင်းကို ဆက်လက်ပြီးတော့ လေ့လာနိုင်မှာ။ ဒီအပိုင်းမှာမှ ကျေကျပွန်ပွန်မရှိလျှင် သံသရာ ဘယ်လိုရှည်တယ်ဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး။ ဘယ်သူတွေ အလုပ်လုပ်နေတာတုန်း၊ စွမ်းအားတွေ အလုပ်လုပ်နေတာ။ ဓာတ်တွေ အလုပ်လုပ်နေတာ။ ဓာတ်လို့ပြောတာ ဘာဖြစ်လို့တုန်း၊ စွမ်းအားရှိလို့။ ဓာတ်မှာ စွမ်းအားရှိတယ်။ စွမ်းအားတွေ အလုပ်လုပ်တယ်။ အလုပ်လုပ်လို့ ဘဝရှိနေတာ။

ဒီလို သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကမှ သင်ပေးနိုင်တဲ့ ပညာ။ ဒီပညာဟာ အလွန်သိမ်မွေ့တယ်၊ နက်နဲတယ်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓက သင်ပေးတယ်ဆိုတာ လူ့ဆိုသောလူဟာ အလွန်ညံ့တယ်။ လူ့ဆိုသော လူဟာ အလွန်တုံးတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိပါ။ အခုပြောမှ ကြားဖူးတာ၊ အဟုတ်သိတာတောင် မဟုတ်သေးဘူး။ အခုပြောမှ ကြားဖူးတာ။ ကြားဖူးတာ လောက်တောင်မှ မရှိဘူး။ အဲဒီမရှိတာကို အလွန်တုံးတယ်။ လူ့ဆိုတဲ့သဘာဝဟာ အလွန်တုံးတယ်လို့ မသိဘူး။ မသိလို့ ဘယ်လိုထင်နေတာတုန်း၊ ငါသိတယ်၊ ငါတတ်တယ်လို့ အလွန်အထင်ကြီးနေတာ။ မသိတာတောင်မှ အခြေခံဖြစ်သောအကြောင်းအရာ၊ သိခြင်းအကြောင်း၊ ကြားခြင်းအကြောင်းတောင် မသိဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တုံးမှန်းမသိတာကို အဝိဇ္ဇာ။

လူ ဘာနဲ့နေတာတုန်း၊ ဘယ်လိုထင်နေတာတုန်း၊ ငါသိတယ်၊ ငါတတ်တယ်နဲ့ သွားနေတာ။ အဲဒီလောက်ထိအောင် အဝိဇ္ဇာ ဖုံးလွှမ်းနေတဲ့ ပုထုဇဉ်တို့၏ နာမ်ဓာတ်ထဲကို အလွန်အဓိပ္ပာယ် သိမ်မွေ့တဲ့ ရုပ်တရား

တို့၏ စွမ်းအား၊ ရူပဓာတု၊ နာမ်တရားတို့၏ စွမ်းအား၊ နာမဓာတု၊ နာမ်ဓာတ်၊ ရုပ်ဓာတ်တို့ အလုပ်လုပ်နေကြောင်း၊ ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ်တို့ ဘဝကို တည်နေကြောင်းဆိုတဲ့ ပညာများကို လူနားလည်အောင် ဘုရားမို့ သင်ပေးနိုင်တာပါ။ လူက အဝိဇ္ဇာခေါ်တဲ့ အမှောင်ထု အလွန်ထူတယ်။ အဲဒါကိုပဲ အခုအရပ်စကားနဲ့ ပြောလိုက်တော့ အလွန်တုံးတယ်။ တုံးတဲ့ လူကို မနည်းတတ်အောင် ဒီပညာကို သင်ပေးရတာ။ ဘယ်သူ့မို့ ဒီပညာ ကို သင်ပေးနိုင်တာတုန်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမို့ သင်ပေးနိုင်တာပါ။ အဲဒီတော့ အဲဒီလောက် ခက်ခက်ခဲခဲ ဘုရားရှင်က လူတွေနားလည်အောင် သင်ပေး ထားတဲ့ ပညာပါလားလို့ သိပါပြီ။ ဒီပညာတွေကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး သိမ်းပိုက် ပါ။ အလွန်နက်နဲတယ်၊ သိမ်မွေ့တယ်၊ ခက်ခဲပါတယ်။ လူတို့၏ အသိ ဉာဏ်နှင့် မသိနိုင်လောက်သော ပညာတွေပါ။

အခုရထားတဲ့ သုတမယ၊ ဒိဋ္ဌမယပညာများကို အသုံးပြုပြီး ဘုရားရှင်ပေးတဲ့ပညာများ ရယူပြီးတော့ မြင့်သောဘဝ၊ မြတ်သောဘဝ ရောက်အောင် တက်လှမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်ကြပါစေ။

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။